

DISCURS DE LA RECTORA DE LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA EN L'ACTE D'INAUGURACIÓ DE LA 35 UNIVERSITAT D'ESTIU DE GANDIA

Bona vesprada a totes i a tots.

Per a mi, com no pot ser de cap altra manera, i per moltes raons, és motiu d'alegria estar hui ací amb vostès.

D'una banda perquè la Universitat de València celebra, amb aquesta, 35 edicions de la Universitat d'Estiu a

Gandia. Un projecte creat l'any 1984, que va créixer amb la nostra democràcia, que va anar cimentant una transformació de la societat per ser més moderna, més culta, més participativa i més avançada.

Però, d'altra banda, com vostès també sabran, perquè soc d'Oliva. La veïna ciutat, el meu poble, al que vaig créixer, on estic molt lligada per vincles familiars i emocionals, i on

mantinc casa, com solem dir els valencians i valencianes.

També perquè compartisc taula amb dues dones valentes i lluitadores. L'Alcaldessa de la ciutat, Diana Morant, una dona jove, preparada i il·lusionada amb el projecte de ciutat que lidera des de la corporació municipal, i una dona compromesa, lluitadora, apassionada, que des de la corporació provincial treballa per millorar la província de València en el

seu conjunt, a més del seu poble. Ella és la meua estimada Mercedes Berenguer, a qui agraisc que hui ens acompanye i que done suport a moltes iniciatives de la Universitat de València, i en el marc de les universitats estacionals a aquesta emblemàtica fita que tos els estius ens reuneix per debatre, per formar-nos i també per compartir reflexions, debats i activitats lúdiques i culturals a aquest magnífic indret, la Casa de

Cultura del Marqués de González de Quirós, la que totes i tots els que hem crescut a La Safor coneguem com la “Casa de la Marquesa”.

Moltíssimes gràcies, Alcaldessa i Diputada Provincial, Diana i Mercedes, pel vostre impuls i recolzament institucional a aquesta Universitat d'Estiu a Gandia.

Una edició que enguany, com ben bé ha expressat el seu director, aborda

la realitat, fa un balanç, com diu el seu lema “A cavall entre dos segles”.

Abans de fer referència a aquesta temàtica vull agrair el treball del director del Centre Internacional de Gandia, el professor Emilia Aura, i tot el seu equip de la Universitat tant ací a Gandia com a València, de totes i tots els tècnics municipals implicats en el projecte incloent la gent que fa possible obrir cada dia les portes de la Casa de la Marquesa per donar

cobertura a activitats que abasten tot el dia.

Gràcies també a la corporació municipal pel seu suport, al professorat de la Universitat de València i a aquelles i aquells que enguany participen en activitats de la Universitat.

Una salutació especial als alcaldes i alcaldesses de la comarca de La Safor, als regidors i regidores que ens acompanyen hui, i per suposat a

totes i tots vostès per la seua presència en aquest acte d'inauguració que, enguany, celebrem un dijous.

Senyores i senyors. A cavall entre dos segles hem viscut totes i tots nosaltres. Els més joves que hui ens acompanyant tenen consciència, de ben segur, només del segle XXI, però els que ja tenim un poc més d'edat vàrem nàixer a partir de la segona meitat del segle XX principalment.

El passat segle ha estat definit per nombrosos investigadors i investigadores com un temps de clarobscur. Una era complexa, que va viure molts avanços científics però també barbàries inhumanes com el colonialisme, els genocidis i les Guerres Mundials.

Arran d'eixa Segona Guerra Mundial Europa va renàixer de les cendres dels totalitarismes, especialment del feixisme més ferotge que encara

governà Espanya fins gairebé el darrer quart del segle.

Europa va renàixer com espai de llibertats, comprenent la necessitat de la unió i la solidaritat, abandonant el colonialisme i l'exploració de les persones i els territoris.

El segle XX ha estat considerat com el període de major expansió de la democràcia, amb la fita de la caiguda del mur que dividia Berlín i mentalment fragmentava Europa en

dos mons que estaven oposats a nivells globals i que provocaren nombroses guerres, més enllà de la freda, com ara Corea i Vietnam, entre d'altres.

I em permetran que enguany, tot i que estem en juliol, evoque la il·lusió, l'emoció i la passió, els ideals i la visió de transformació i alliberament que suposà el moviment del 68. Del maig del 68 francès, però també la Primavera de Praga i els moviments

que a tot el món, incloent els Estats Units, impulsaren una nova esperança per a la Humanitat.

En el segle XXI estem coneixent els majors avanços tecnològics, però també hem vist revivir la por a l'altre, el terrorisme com a contraposició cultural i religiosa, i els efectes d'un capitalisme financer descontrolat que ha tingut profundes conseqüències al llarg de la darrera dècada.

Conseqüències de les quals hem d'aprendre, però que deixen un increment de la pobresa a Espanya, que han deixat moltes esperances i somnis dels joves pel camí i que han condemnat a moltíssimes persones a l'emigració professional, com en els pitjors temps del passat segle XX.

Vivim un temps en què la Mediterrània torna a ser una separació entre una societat que viu amb una certa incertesa el seu futur i

una altra que veu en nosaltres la seua supervivència. En assolir la costa europea per fugir de la pobresa però també de la persecució ideològica, per les seues preferències sexuals o simplement per evitar morir.

Ens enfrontem a reptes com l'envelliment de la població, els problemes derivats de l'omnipresència de les tecnologies de la informació i la comunicació, el fantasma de la manipulació

informativa, però també de l'increment de la desigualtat.

Aquest increment de la desigualtat entre diferents estrats de la població ha estat evidenciat a escala global, i cal fer una profunda reflexió sobre qui ha carregat amb major pes el cost de la profunda crisi que hem experimentat. Però també desigualtat entre homes i dones, intolerància, violència masclista, i un feminicidi del qual ben poc es parla

en algunes latituds, sense oblidar de les tràgiques morts i actes de violència contra les dones que hem conegut recentment.

També estem vivint el risc del retrocés de la democràcia i les llibertats en els confins d'Europa, així com els efectes dels conflictes interns en els llindars de la mediterrània.

Senyores i senyors, no vinc hui ací a fer un repàs dels reptes als quals hem de fer front com a societat. He tractat

d'esbossar en aquesta presentació qüestions que es debaten cada dia a les nostres aules, a les aules d'una Universitat pública, valenciana i oberta al món: la Universitat de València.

Una universitat que va ser fundada pels Jurats de la ciutat de València fa més de cinc segles per contribuir a obrir-nos al món i a aportar ciència i coneixement a la nostra societat.

Hui, amb orgull, podem afirmar que som una de les principals universitats d'Europa en recepció d'estudiants internacionals i que ens trobem entre les primeres universitats europees, i fins i tot del món en moltes de les branques de coneixement que abasta la Universitat de València.

Perquè som una Universitat que des de les humanitats fins les ciències de la salut, des de les enginyeries fins les ciències bàsiques, des de les ciències

de l'educació i les ciències socials abastem tots els camps del saber, incloent les ciències econòmiques i jurídiques.

Una Universitat que hui els presenta la seua programació d'estiu. Espere que gaudisquen de la conferència inaugural que pronunciarà tot seguit una doctora per la nostra Universitat. Benvolguda Anna, moltes gràcies per haver acceptat aquest repte. Perquè

la Universitat d'Estiu té un públic molt exigent.

I més que hem de ser. Per això vull acabar la meua intervenció, després d'esbossar alguns dels problemes a què ens hem d'enfrontar, amb una visió positiva.

Senyores i senyores, el passat dia 8 de març visquérem, com mai, un moviment ciutadà que demandà una aposta major per la igualtat efectiva entre homes i dones.

Estic convençuda que anem a aconseguir-ho, com aconseguírem la igualtat de drets per a totes les persones independentment de les seues preferències afectivo-sexuals.

Està a les nostres mans conèixer els problemes, demandar polítiques actives per transformar la nostra societat i construir un segle XXI més participatiu i democràtic, fer possible un món més lliure, més just i amb majors nivells de benestar.

En definitiva, fer progressar la Humanitat.

Espera que gaudisquen de les reflexions d'aquesta Universitat d'Estiu, A cavall entre dos segles, i de les nombroses activitats obertes que em preparat pensant en totes i en tots vostès.

Així per concloure les meues paraules, i com és preceptiu,

DECLARE INAUGURADA

LA 35 EDICIÓ DE LA UNIVERSITAT
D'ESTIU DE LA UNIVERSITAT DE
VALÈNCIA A GANDIA.

Moltíssimes gràcies.